

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Tomáše Kocourka, Ph. D., a Olgy Stránské ve věci žalobce F. Č., bytem X, proti žalované **Policii ČR, Krajskému ředitelství policie Středočeského kraje**, se sídlem Na Baních 1535, 156 64 Praha 5, o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu – zadržení řidičského průkazu dne 2. 6. 2016,

t a k t o :

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žalobci se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací soudní poplatek ve výši 2.000 Kč.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu třetího zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), dodanou do datové schránky soudu dne 3. 8. 2016, domáhá toho, aby soud vyslovil nezákonnost zásahu, který spočíval v zadržení řidičského průkazu dne 2. 6. 2016 hlídkou Policie ČR. Žalobu odůvodnil tak, že dne 2. 6. 2016 byl zastaven hlídkou Policie ČR, OOP Čerčany (dále jen „hlídka“) v obci M. k dopravní kontrole. Žalobce odmítl dechovou zkoušku a podrobil se lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve. Po odběru krve hlídka žalobci zadržela řidičský průkaz na základě údajného podezření, že je pod vlivem alkoholu. Dle žalobce byl řidičský průkaz zadržen bez splnění zákonných předpokladů, neboť podezření policistů nebylo ničím podložené, což dokládá i skutečnost, že žalobci byly vráceny po dopravní kontrole dvě legálně držené zbraně, ačkoli držitel zbraní zákon stanoví stejná omezení jako řidiči při řízení motorových vozidel.

Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že dne 2. 6. 2016 byla provedena kontrola vozidla registrační značky x, které řídil žalobce. V rámci kontroly byl žalobce vyzván k podrobení se dechové zkoušce na zjištění alkoholu v dechu, přičemž toto žalobce odmítl. Hlídka na základě jeho dechu, zarudlých očí a celkového vystupování pojala podezření na ovlivnění alkoholem nebo jinou návykovou látkou. Proto hlídka v souladu s ustanovením § 118b odst. 1 ve spojení s ust. § 118a odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), zadržela žalobci řidičský průkaz a poučila jej o důsledcích tohoto zadržení. Současně jej vyzvala k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření. Poté žalobce hlídku upozornil, že má u sebe legálně držené zbraně. Tyto zbraně byly nakonec uloženy na služebně OOP Čerčany oproti potvrzení, přičemž na služebně bylo vystaveno i potvrzení o zadržení řidičského průkazu. Následně bylo provedeno odborné vyšetření na přítomnost návykových látek v těle žalobce v nemocnici v Benešově. Samotné vyšetření bylo provedeno dvě hodiny od zahájení kontroly. Zde přítomná lékařka konstatovala, že žalobce nejeví známky užití návykových látek. Na základě tohoto

hlídka vrátila žalobci zbraně, ohledně řidičského průkazu bylo nutno vyčkat na toxikologické vyšetření odebraného vzorku, přičemž příslušným správním orgánem k vrácení zadrženého řidičského průkazu byl již obecní úřad. Žalovaná tedy považuje tvrzení žalobce, že mu byl odebrán řidičský průkaz po odběru krve, za nepravdivé, stejně tak nepovažuje postup hlídky za šikanózní, ale plně v souladu se zákonem a interními předpisy. Pokud hlídka v době kontroly měla podezření na ovlivnění alkoholem, byla oprávněna řidičský průkaz zadržet. Z jednotlivých úkonů hlídky je dle žalované patrné, že postupovala standardním způsobem.

Ze spisu žalované soud zjistil, že dne 2. 6. 2016 v 18:40 hod. vykonávala hlídka v obci N., části M. dohled nad bezpečností silničního provozu, přičemž v rámci tohoto dohledu byl kontrolován žalobce, který řídil motorové vozidlo registrační značky x. V rámci této kontroly byl žalobci zadržen řidičský průkaz č. x a o tomto bylo vystaveno potvrzení. Zadržení řidičského oprávnění bylo oznámeno spolu s oznámením podezření ze spáchání přestupku na Městský úřad v Benešově dne 3. 6. 2016. Ze správního spisu Městského úřadu Benešov, sp. zn.: ČPS 1202/2016 soud zjistil, že rozhodnutím Městského úřadu Benešov ze dne 4. 8. 2016, č. j.: MUBN/54342/2016/ODSA-JU, bylo projednání přestupku odloženo.

Na zjištěný skutkový stav aplikoval zdejší soud tyto právní normy.

Dle § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Dle § 84 s. ř. s. musí být žaloba podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo (odst. 1). Zmeškání lhůty nelze prominout (odst. 2).

Dle § 46 odst. 1 písm. b) nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.

Dle § 40 odst. 2 lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Soud předně posuzoval včasnost žaloby. K tvrzenému nezákonnému zásahu došlo dne 2. 6. 2016 a žalobce byl u posuzovaného jednání správního orgánu osobně přítomen, tedy jeho znalost o skutkových okolnostech, z nichž vyplývá konání či nekonání správního orgánu, nabyl již dne 2. 6. 2016. Vzhledem k tomu, že subjektivní lhůta k podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem je určena podle měsíců, konec této lhůty připadá na den, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty, tedy 2. 8. 2016. Žaloba však byla podána až 3. 8. 2016 (byť krátce po půlnoci), a byla tedy podána až po uplynutí subjektivní lhůty plynoucí z § 84 odst. 1 s. ř. s.

Při posouzení počátku plynutí lhůty soud také zvážil skutečnost, že žalobce podal dne 6. 6. 2016 stížnost na nesprávný a nebezpečný postup policistů při dopravní kontrole dle § 175 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „spr.ř.“). Z judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že pokud je k přípustnosti žaloby na ochranu před nezákonným zásahem dle § 85 s. ř. s. nutno využít jiné právní prostředky, které poskytují dostatečnou ochranu nebo nápravu, je počátek subjektivní lhůty shodný s okamžikem, kdy se žalobce dozví o výsledku řízení o tomto jiném prostředku ochrany nebo nápravy. V dané věci je však podstatné, že Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 17. 12. 2010, č. j. 4 Aps 2/2010 – 44, dospěl k závěru, že stížnost podle § 175 spr.ř. není tímto jiným prostředkem ochrany nebo nápravy. Mimo jiné uvedl, že „v případě institutu stížnosti vyplývá její nedostatečný ochranný a nápravný účel, který má na mysli § 85 s. ř. s. Považovat za těchto podmínek využití stížnosti za nezbytnou podmínku přípustnosti žaloby podle § 85 s. ř. s. by tak mohlo vést k nežádoucímu odepření soudní ochrany a kontroly. Pominout pak nelze ani

inkompatibilitu § 175 správního řádu se soudním řádem správním, zejména pak s jeho § 84 odst. 1, který stanovuje subjektivní dvouměsíční lhůtu pro podání žaloby. V komparaci se lhůtou pro vyřízení stížnosti by totiž mohla nastat situace, že v důsledku podání stížnosti, která navíc vlivem § 175 odst. 5 správního řádu nemusí být vyřízena ve lhůtě do 60 dnů, ale ve lhůtě delší, by došlo ke zmeškání subjektivní lhůty pro podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu.“ Zdejší soud se ztotožnil s tímto právním názorem, dle kterého nelze při posuzování dodržení subjektivní lhůty přihlížet k využití institutu stížnosti, jako je tomu například v případě námitek proti daňové kontrole (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2005, č. j. 2 Afs 144/2004-110). S ohledem na výše uvedené tak ani skutečnost, že žalobce podal proti chování hlídky stížnost, neměla vliv na počátek subjektivní lhůty k podání žaloby a tato žaloba byla podána opožděně.

Soud proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a žalobu odmítl jako opožděnou.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť žaloba byla odmítnuta.

Vzhledem k tomu, že žaloba byla odmítnuta, soud ve smyslu ustanovení § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů vrátil žalobci zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000 Kč. Soudní poplatek bude žalobci vrácen do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 3. března 2017

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová